

Embedsstand, for det andet Opretholdelsen af et kostbart og vistnok i alt væsentligt overflødig Militær og for det tredje Opretholdelsen af en kunstig Industri, som ikke kan konkurrere med Koesukkerindustrien her hjemme i Europa. Det var det ene Punkt, jeg beklager, at man ikke er kommen ind paa at tage kraftigt fat paa; jeg kan ikke se rettere, end at vi maa komme ind paa at røre ved det Forhold i en nær Fremtid. — Det andet Punkt, jeg beklager, at denne Finanslov ikke har rørt ved, er det almindelige Krav om Rentenedsættelsen. Det er jo saaledes, som jeg allerede har berørt, at der er et stærkt Prissald paa Produkterne over hele Vinien; men dette Prissald bevirker jo overordentlig naturligt ogsaa et Prissald paa Pengene, og derfor er det ogsaa Tid efter anden blevet en Rendsgerning, at Verdensmarkedet med Hensyn til Pengenes Pris staar langt under, hvad der er Tilfældet her i Landet. Det gælder jo for hele Vesteuropa, at Pengene ere balede langt under, hvad der er Rente-foden her til Lands. I Erkendelse af det have vi jo vedtaget en Lov om Statslaan; vi have jo været med til fra alle Sider at stemme for det, det er naturligt, at vi benytte os af de lave Priser, naar Tid er, det vilde alle politiske Partier gøre, det vilde man gøre under alle Regeringsformer. Den første store Konvertering fandt jo Sted midt under den provisoriske Finanslov i 1886. Men ved Siden deraf forekom det os saa simpelt og naturligt, at den danske Rigsdag maatte tage alvorlig Sigte paa at gøre alt, hvad der kan gøres, for at naa til at trykke Renten ned til $3\frac{1}{2}$ pCt. Jeg beklager, at man ikke gik ind paa et Forslag, der var stillet i det andet Ting, om, at Staten skulde gøre Begyndelsen i saa Henseende ved at nedsætte Renten af de Kapitaler, hvis Værdi Staten havde Indflydelse paa, fra 4 pCt. til $3\frac{1}{2}$ pCt.; men noget saadant er ikke sket. Jeg skal gøre opmærksom paa, at et Skridt i den Retning vilde kunne forslaa noget. Det vilde ikke paa nogen Maade kunne sammenlignes med saadan en Smule Lov som den, vi nu have til Forhandling her i Tinget, om at uddele nogle Hundrede Tusind Kr. til Hartfornbesidderne. Det er ganske vist en lille Smule Hjælp; men det vil ikke mærkes synderligt. Derimod vilde en Rentenedsættelse af f. Eks. $\frac{1}{2}$ pCt. af alle faste Laan, baade paa Land og i By, bevirke en Nedgang i Renteudelsen paa omtrent 10 Millioner Kr. Det vilde være en kløkkelig Hjælp, og det vilde ganske sikkert mærkes baade paa Land og i By, og jeg finder, at det er noget, vi ganske forlign maatte stille efter og tage Sigte paa. Men til Trods for, at

jeg savner den Slags Ting og savner meget andet, og til Trods for, at der er meget andet, som jeg er imod, vilde jeg alligevel stemme for det foreliggende Finanslovsforslag, naar der ikke forelaa andre Grunde.

Grunden til, at jeg ikke vil kunne stemme for det foreliggende Forslag, er Forslagets Forbindelse med det, som man kalder Forliget af 1ste April 1894 — det som man kalder Forliget, for i mine Øjne er det ikke noget Forlig, hvad jeg siden skal komme noget nærmere ind paa. Mine Meningsfæller i det andet Ting have fulgt den Fremgangsmaade med Hensyn til de Postor, som stod i direkte Forbindelse med det saakaldte Forlig, navnlig i alt hvad der angaar Befæstningen baade Landbefæstningen og Søbefæstningen, de provisoriske Foranstaltninger, at de over for en Del af disse Bevillinger stemte mod alle Forhøjelser over hele Vinien, navnlig ved saadanne Bevillinger, som stode i Forbindelse med den ny Hærlov, medens de over for en anden Del af disse Bevillinger have nægtet ikke blot Forhøjelser, men ogsaa hele Bevillingen. Dette gælder saaledes Fæstningens Vedligeholdelse, baade Landbefæstningens Vedligeholdelse og Middelgrundsfortets Vedligeholdelse. Og naar man har gjort det, saa skal jeg sige hvorfor. Man har gjort det i Erkendelse af, at det er umuligt at stille alle de Postor, som staa i Forbindelse med Befæstningen, ud fra Finansloven. Det er umuligt, fordi de ere sammenvævede baade med Krigsministeriets og Marineministeriets Budget paa hele Vinien. Men saa har man taget enkelte Postor, nemlig Befæstningens Vedligeholdelse, for at markere sin Stilling til det, for at betegne sin Modstand mod dette provisoriske Befæstningsvæsen. Jeg kunde følge den samme Fremgangsmaade her i Salen. Mine Meningsfæller og jeg kunde høre os ad paa samme Vis som vore Meningsfæller i Folketinget. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt jeg i det hele taget vil gøre det. Der var ikke Grund til at vente, at der vilde blive nedsat noget Udvalg om Finanslovsforslaget, da det jo lader til, at man fra alle Sider er særdeles vel tilfreds med det i den foreliggende Stikelse. Men selv om der skulde blive nedsat et Udvalg — hvad jeg, efter hvad der er kommet mig for Øre, nu har Grund til at vente — saa er der ikke nogen særdeles Grund for mig til at gentage de Ændringsforslag; jeg ved jo, at de vilde blive forkastede alle sammen, jeg ved, at der i det højeste vilde opnaas en halv Snes Stemmer for disse Ændringsforslag, saa det er uvis, hvorvidt jeg overhovedet vil stille dem. Men